Dosarul nr. 4r-4795/23 *(4-23077911-02-4r-08122023)*
Judecător: Stella Blești ceaga

D E C I Z I E
În numele Legii

17 iulie 2024 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Oxana Robu
Judecători: Marina Anton și Vladislav Schibin

A examinat în ordine de recurs, *fără participarea părților, recursul declarat de contravenientul Trandafir Ruslan împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 octombrie 2023* prin care s-a respins contestația depusă de Trandafir Ruslan ***** împotriva deciziei de sancţionare cu amendă în mărime de 24 (douăzeci şi patru) de unităţi convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1200 (una mie două sute) de lei şi cu aplicarea a 4 (patru) puncte de penalizare, inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 972800 (*****) din 10 mai 2023, întocmit de către agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Aliona Sorochina, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, ca fiind nefondată, și –

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
În procedura instanței de fond: 31.05.2023 – 10.05.2023;
În procedura instanței de recurs: 08.12.2023 – 17.07.2024;
Procedura de citare legală a fost efectuată.

Asupra recursului declarat de contravenientul Trandafir Ruslan împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 octombrie 2023, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,

C O N S T A T Ă:

1. La data de 10 mai 2023, agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Aliona Sorochina a încheiat procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 972800 (*****), prin care Trandafir Ruslan a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, fiind emisă

decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale cu amendă în cuantum de 24 de unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1200 lei şi cu 4 puncte de penalizare.

2. Prin *hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 12 octombrie 2023* s-a respins contestația depusă de Trandafir Ruslan ***** împotriva deciziei de sancţionare cu amendă în mărime de 24 (douăzeci şi patru) de unităţi convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1200 (una mie două sute) de lei şi cu aplicarea a 4 (patru) puncte de penalizare, inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 972800 (*****) din 10 mai 2023, întocmit de către agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Aliona Sorochina, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, ca fiind nefondată.

3. *Împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 12 octombrie 2023 a declarat recurs contravenientul Trandafir Ruslan ***** prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond în alt complet de judecată.*

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

-în procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI 05972800 punctul 11 Anexe agentul constatator nu a indicat careva probe și nici nu a indicat careva anexe.

4. În conformitate cu art. 3 alin. (1) Cod de Procedură Penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin. (1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) alin.(1) Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod Contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri,

însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de *a respinge recursul declarat de contravenientul Trandafir Ruslan împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 12 octombrie 2023, ca fiind nefondat,* reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod Contravenţional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărîrea atacată, dacă acesta este nefondat.

6. Din materialele cauzei, Colegiul Penal desprinde că, contestația împotriva deciziei inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 972800 (*****) din 10 mai 2023 a fost depusă de către petiționar la 19 mai 2023, fiind înregistrată în cancelaria INSP a IGP cu nr. „1879” la 22 mai 2023 (f.d.6), adică cu respectarea termenului de 15 zile prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din conţinutul art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, rezultă că, contravenţiile prevăzute la art. 228–243 se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului *(Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1*

februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 972800 (*****) din 10 mai 2023.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de recurs denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța de recurs constată că, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de sancţionare este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei

să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, astfel nu pot fi reţinute obiecţii privind descrierea suficientă a faptei.

În continuare, instanța de recurs reiterează că, procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, a fost descrisă modalitatea executării sancţiunii cu amendă şi garanţiile legale stipulate la alin. (11) al art. 443 din acelaşi cod şi anume despre dreptul de a plăti jumătate din amendă dacă amenda este plătită în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, după cum reiese din art. 34 alin. (3), despre care a fost informat petiţionarul în contextul prezentării drepturilor şi obligaţiilor sale, incluse pe partea verso a procesului verbal, argumente prin care se resping alegaţiile privind admiterea unor încălcări ale drepturilor sale de necomunicate a drepturilor sale.

Respectiv, instanța de recurs reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența petiționarului Trandafir Ruslan, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator, cu consemnările şi obiecţiile petiţionarului, ultimul care a semnat doar pentru aducerea la cunoştinţă şi recepţionarea procesului verbal cu privire la contravenţie şi de altfel, nici nu a stipulat alte obiecţii referitor la faptele constatate de agentul statutului.

În aceste condiții, instanţa de recurs conchide că au fost respectat și prevederile art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, însă petiționarul în rubrica „obiecțiile persoanei în a cărei privință s-a întocmit proces-verbal”, nu şi-a expus poziţia şi nici nu a precizat faptul solicitării unui interpret şi/sau a unui apărător la caz.

Prin urmare, din analiza actului contestat, instanța de recurs observă că făptuitorul/petiționarul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător la momentul adoptării deciziei.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de recurs constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 alin. (6) din Codul contravențional, neexistând aşadar cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de recurs evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, fotografii, înscrisuri etc.

La fel, instanța de recurs reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 801512 (*****) din 9 februarie 2023 face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, instanța de recurs remarcă că petiționarul Trandafir Ruslan a fost sancționat în temeiul art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție staţionarea sau parcarea în locuri interzise.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de recurs reține că, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: - două fotografii imprimate pe 2 file alb-negru de format A4, care atestă imaginea vehiculului de model „Skoda” cu n/î *****, care staţionează în cadrul unei intersecţii, iar la volan nu se atestă prezenţa vreunor persoane (f.d.10-11); - procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 972800 (*****) din 10 mai 2023, prin care se descrie fapta petiţionarului, modul comiterii, agentul constatator, data şi locul comiterii faptei, data şi locul întocmirii actului contestat, precum şi sancţiunea aplicată în cuantumul de 24 de unităţi convenţionale, în lipsa unor obiecţii din partea făptuitorului recunoscut astfel (f.d.9).

În acest context, instanța de recurs reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod Contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI05 972800 (*****) din 10 mai 2023 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator personal în timpul săvârşirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

În această ordine de idei, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator și în corespundere cu art. 425 al Codului contravențional, instanța de recurs reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional și anume procesul verbal cu privire la contravenție, prin care au fost fixate încălcările admise corespunzător opiniei agentului constatator, care a depistat nemijlocit încălcările admise, din care denotă fixarea legală a contravenției, prin fotografiile anexate, pe când din poziţia făptuitorului nu se oferă nici o versiune a evenimentelor constatate, fiind exprimată nici prin negarea acuzațiilor, ci doar prin însăși contestarea formală a deciziei, iar în şedinţă de judecată, petiționarul a desconsiderat necesitatea de a se prezenta şi a susţine poziţia sa.

Astfel, fapta s-a argumentat prin informaţia relevată din cele reţinute de agentul constatator, care a documentat cauza dezinteresat, ce se confirmă prin sancţiunea individualizată aplicată într-un cuantum mediu şi prin urmare actele întocmite de acesta au fost admise de lege în calitate de probe pertinente, calitatea cărora nu poate fi alterată juridic din motivul imprimării defectuoase sau al nerespectării eventuale a unor garanţii ale drepturilor fundamentale ale omului, ce susţine inclusiv poziţia agentului constatator care şi-a format propriile convingeri în rezultatul analizei situaţiei observate de acesta, iar a contrario, de petiţionar nu au fost invocate alte probe care ar avea o legătură relevantă cu obiectul cauzei cercetate.

În aceste condiții, instanța de recurs apreciază totodată drept neîntemeiată poziția petiționarului, iar argumentele aduse atât în contestație, cât și în cererea de recurs instanța de recurs le apreciază drept declarative şi formale, fără relevarea unor obiecții pertinente la probatoriul acumulat de agentul constatator.

Deci, faptele prejudiciabile vizate în speță sunt imputabile anume făptuitorului Trandafir Ruslan, fapt pentru care instanța a apreciat argumentele ultimului drept o încercare de exonerare de la răspunderea contravențională ce-i revine în speță şi concomitent, prin prisma celor enunțate, instanța va respinge o versiune potrivit căreia, petiționarul nu este vinovat de comiterea faptei, care sunt

combătute prin ansamblul probelor acumulate în procesul contravențional şi care demonstrează indubitabil vinovăția acestuia.

Totodată, Colegiul Penal reține că, potrivit pct. 7 din Regulamentul circulației rutiere, prin „parcare” se înțelege staționarea vehiculului într-un loc destinat acestui scop, semnalizat prin indicatoarele 5.26, 5.48.1 – 5.48.3 şi marcajul 1.1.1, d), reiterat şi conform pct. 73 din același Regulament, iar în alte condiții, instanța conchide că parcarea este interzisă.

La fel, conform pct. 69 lit. e) din acelaşi Regulament, oprirea este interzisă în intersecții şi la o distanță mai mică de 15 metri de la acestea, iar conform pct. 70 lit. a) din Regulament, staționarea este interzisă în locurile în care este interzisă oprirea.

Astfel, agentul constatator a constatat în acţiunile făptuitorului fapta parcării mijlocului de transport într-un loc interzis, circumstanțe argumentate în opinia instanţei de judecată, atât prin convingerea agentului în acest sens, dar şi prin probele acumulate care denotă cert aflarea mijlocului de transport parcat ilegal şi contrar prevederilor Regulamentului circulației rutiere, iar mai mult, acesta a parcat în intersecție, or părăsit vehiculul staționat, aspecte care se confirmă indubitabil prin imaginea foto anexată la procesul verbal cu privire la contravenție.

Conjunctura reținută de instanță în acest caz de stabilire a vinovăției făptuitorului pentru comiterea contravențiilor incriminate, de altfel a fost admisă şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Decizia Haiducu şi alţii contra României din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, în materia circulației rutiere, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumției fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competenta poliției.

La fel, instanța de recurs consideră oportun de a preciza că, prezumțiile bazate pe fapte sau legi operează în toate sistemele de drept și nu sunt interzise de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în măsură în care statul respectă limite rezonabile, având în vedere importanța scopului urmărit, dar și respectarea dreptului la apărare, care la caz nu au fost încălcate de către reprezentantul autorității constatatoare.

Respectiv, scopul urmărit de agentul constatator a fost de a asigura executarea în mod corespunzător a obligațiilor conducătorului auto prevăzute în Regulamentul circulației rutiere, precum și de a preveni săvârșirea unor noi încălcări, ce ar garanta pe viitor nu doar protecția vieții și sănătății șoferului, dar și securitatea tuturor participanților la trafic şi nu au fost constatate anumite abuzuri sau interese ale angajatului poliției, care ar trezi dubii privind intima convingere a acestuia în vederea acuzării neîntemeiate a făptuitorului Trandafir Ruslan.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt inclusiv prin probe depuse la dosar și apreciate de instanță, motiv pentru care şi adoptarea deciziei de sancționare este una temeinică.

Sub acest aspect, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator, dar și a probelor acumulate, iar petiționarului Trandafir Ruslan i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție, însă nu a reușit să răstoarne aceste prezumții de care se bucură decizia contestată, denotă comiterea certă şi cu vinovăție a faptei contravenției de către făptuitor.

Prin urmare, fapta lui Trandafir Ruslan a fost calificată corect și întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, care a fost stipulată într-un mod clar şi descifrabil pentru făptuitor, prin ce va respinge alegațiile acestuia.

Pe lângă aceasta, instanța de recurs nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 ale Codului contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Așadar, acțiunile lui Trandafir Ruslan au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, iar în aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestația depusă de Trandafir Ruslan împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI05 972800 (*****) din 10 mai 2023 se apreciază ca fiind nefondată.

7. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

8. În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat de contravenientul Trandafir Ruslan împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul

Buiucani din 12 octombrie 2023 urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii instanței de fond.

9. În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), 474 Cod Contravențional al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău -

D E C I D E:

Recursul declarat de contravenientul Trandafir Ruslan împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 12 octombrie 2023 prin care s-a respins contestația depusă de Trandafir Ruslan ***** împotriva deciziei de sancţionare cu amendă în mărime de 24 (douăzeci şi patru) de unităţi convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1200 (una mie două sute) de lei şi cu aplicarea a 4 (patru) puncte de penalizare, inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 972800 (*****) din 10 mai 2023, întocmit de către agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Aliona Sorochina, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, ca fiind nefondată, *se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.*

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Oxana Robu

Judecător: Marina Anton

Judecător: Vladislav Schibin